

עמ"ת (חיפה) 53577-06-24 - מדינת ישראל נ' מחמד סואעד

עמ"ת (חיפה) 53577-06-24 - מדינת ישראל נ' מחמד סואעד מחוזי חיפה

עמ"ת (חיפה) 53577-06-24

מדינת ישראל

נגד

מחמד סואעד (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[26.06.2024]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו מיום 2.6.24 [מ"ת 56620-05-24; כב' השופט ר' נאסר], במסגרתה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים.
2. בתמצית, נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק והחזקת חלק מנשק/תחמושת. על פי כתב האישום, במהלך חיפוש בשטח פתוח בכפר דיר אל אסד, נמצא אקדח גלוק ומחסנית תואמת, וכן שקית ובה 25 כדורים, אותם החזיק המשיב.
3. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. על פי החלטת בית המשפט קמא - הופנה המשיב לקבלת תסקיר. שירות המבחן ערך תסקיר, ולא בא בהמלצת שחרור. בדיון מיום 24.6.24 טענו הצדדים, והמפקחים נחקרו בבית המשפט. בתום שמיעת טיעוני הצדדים ניתנה ההחלטה מושא ערר זה.
4. בהחלטה נקבע כי על אף חומרת העבירות המיוחסות למשיב, ניתן להסתפק בשחרורו של המשיב לחלופה המוצעת: נקבע כי המפקחים המוצעים ראויים ואמינים, כי חלופת המעצר מצויה בהרחקה, כי לחובת המשיב אין הרשעות קודמות, וכי מדובר באדם נורמטיבי, נשוי עם ילדים קטינים אשר ראיתו בהריון מתקדם. עוד נקבע כי שירות המבחן לא פסל את החלופה המוצעת, אלא נמנע מהמלצה על רקע קושי בהערכת סיכון. משכך הורה על שחרור לחלופה המוצעת, בפיקוח המפקחים וערביות כספיות שונות. מכאן הערר.
5. לטענת העוררת, שגה בית המשפט קמא משהורה על השחרור, בניגוד להמלצת שירות המבחן, וללא הנמקה משכנעת לסטייה מהמלצה זו. בשורה של פסקי דין נקבע כי גם היעדר עבר פלילי וניהול אורח חיים נורמטיבי - אינו נימוק חריג המטה את הכף לטובת שחרור. נטען כי בגין עבירות בנשק - הכלל הוא מעצר, ורק מקרים חריגים מצדיקים סטייה מכלל זה.

6. המשיב סומך את ידיו על החלטת בית המשפט קמא. נטען כי בשורה של החלטות שוחררו נאשמים לחלופות מעצר, גם במקרים בהם יוחסו להם עבירות בנשק.
7. נטלתי לעיוני את תיק החקירה.
8. לאחר עיון בתיק החקירה ושמיעת טענות הצדדים נחה דעתי, לא בלי התלבטות, כי דין הערר להידחות.
9. עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של המשיב. ראיות אלו מתבססות בראש ובראשונה על תפיסת האקדח [כאמור, בשטח פתוח בישוב דיר אל אסד - ר' תמונות במסמך לד' בתיק החקירה]. מגוף האקדח נלקח מעתק טביעות אצבע [ר' מסמך כג', תמונות 16-17]. בדיקת מעתק טביעות האצבע מגלה התאמה, ב- 12 נקודות השוואה רצופות, לטביעת האצבע של המשיב [מסמך כו']. בחקירתו, מסר המשיב כי הוא תושב הישוב ראמה, וכי הוא מגיע מדי פעם לישוב דיר אל אסד לאכול במסעדה, וכי בפעם האחרונה אכל במקום 5 ימים טרם מעצרו [הודעה מיום 16.5.24, ש' 74]. עם זאת, הכחיש כל קשר לאקדח, ולא סיפק הסבר להימצאות טביעת אצבע שלו על הנשק. כמפורט לעיל, המשיב לא חולק על קיומן של ראיות לכאורה.
10. אשר לעילת המעצר - כפי שנקבע לא אחת, בעבירות נשק הכלל הוא מעצר. החריג הוא העדפת החלופה. נדרשים טעמים כבדי משקל לשם העדפת שחרור. עבירות בנשק הן עבירות כנגד ביטחון הציבור. משכך, הרי שטמונה בהן סכנה, המעוגנת גם בחזקת מסוכנות סטטוטורית בסעיף 21(א)(1) לחוק המעצרים. לעניין זה רק, ולשם הדוגמא בלבד: בש"פ 9359/16 מדינת ישראל נ' עמאש (13.12.16); בש"פ 4575/17 עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.17); בש"פ 5986/22 אבו אליעאן נ' מדינת ישראל (18.9.22) וההפניות שם, סעיף 9 להחלטה.
11. עוד הובהר לא אחת בפסיקה, כי מקום בו מיוחסת לנאשם עבירת נשק, נתונים אשר ברגיל יכולים להטות את הכף לטובת שחרור (דוגמת גיל צעיר, היעדר הרשעות קודמות) אינם מהווים לכשעצמם טעמים המצדיקים סטייה מהכלל בדבר מעצר. ר' למשל בש"פ 5679/18 מדינת ישראל נ' עג'אג' (29.7.18).
12. בעניינינו, קמה למשיב משוכה נוספת בדמות תסקיר שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצת שחרור. בפסיקה נקבע לא אחת, כי הגם שתסקיר הינו כלי עזר אשר אינו מחייב את בית המשפט - הרי שסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן מצריכה טעמים טובים וכבדי משקל.
13. על אף האמור, ניתן למצוא לא מעט החלטות, בהן התחשבו בתי המשפט על ערכאותיהם בנתונים המטים את הכף לטובת שחרור - לרבות היעדר הרשעות קודמות ואיכות המפקחים [ר' למשל בש"פ 8226/18 מדינת ישראל נ' מחאמיד (20.11.18); בש"פ 969/19 אלטורי נ' מדינת ישראל (14.2.19); בש"פ 668/18 פלוני נ' מדינת ישראל (29.1.18)].

14. מדובר במקרה גבולי. המשיב הכחיש כל קשר לנשק, לא נתן הסבר להימצאות טביעת אצבע שלו על כלי הנשק (מעבר לטענה המתריסה כי המשטרה מושחתת).
15. מאידך, וכמפורט לעיל, ייתכנו גם מקרים בהם ניתן להסתפק בשחרור לחלופת מעצר. בעניין זה יש לזכור גם כי מדובר בעבירת החזקה (וזאת בשונה מחלק מהאסמכתאות אליהן הפנתה העוררת); כי מדובר באקדח (בשונה מכלי נשק התקפיים מובהקים, דוגמת חלק מהאסמכתאות אליהן הפנתה העוררת); אין המדובר בנשק אשר הוחזק סמוך לביתו של המשיב, כך שגם מבחינת זמינות הנשק - מדובר בנסיבות השונות מחלק מהאסמכתאות אליהן הפנתה העוררת.
16. בסופו של יום, נראה כי את הכף מטה התרשמות בית המשפט קמא מהמפקחים המוצעים. שהרי אין המדובר במקרה אשר אחת דינו של המשיב להיעצר עד תום ההליכים נגדו. ייתכנו מקרים, דוגמת אלו שהובאו לעיל, בהם הסתפק בית המשפט בשחרור לחלופת מעצר, מקום בו התרשם כי בכוחם של המפקחים המוצעים להפחית את עוצמתן של עילות המעצר למידה סבירה ומתקבלת על הדעת. על המשקל המיוחד שניתן לאיכותו של הפיקוח המוצע - ר' בש"פ 33840/14 מדינת ישראל נ' דבש (13.5.14).
17. כך גם במקרה שבפני. בית המשפט קמא התרשם מהמפקחים באופן בלתי אמצעי. כידוע, יש לתת של ממש להתרשמותה של הערכאה הדיונית מהמפקחים [השווה בש"פ 4476/22 מדינת ישראל נ' זאבי (4.7.22); בש"פ 5678/18 מדינת ישראל נ' שבו (26.7.18)]. בנוסף, החלופה המוצעת מרחיקה את המבקש מ'כור מחצבתו', ואף בכך יש כדי לתרום ולהקהות מעוצמתן של עילות המעצר.
18. סוף דבר, נראה כי המקרה שבפני הוא מקרה גבולי, והחלטת בית המשפט קמא - סבירה ומאוזנת. לא מצאתי לפיכך מקום להתערב בהחלטתו.
19. הערר נדחה. המשיב ישוחרר בתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא. המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים. ניתנה היום, כ' סיוון תשפ"ד, 26 יוני 2024, בהעדר הצדדים.